

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului

Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, lucrez peste voi duh de bucurie, copii străjeri de la iesle. Eu vin mereu cuvânt peste pământ și vă găsesc străjuind în calea Mea și Mă mângâi cu voi, căci am cărare ca să vin, iar cărarea aceasta este mângâierea Mea.

Am făcut din voi leac pentru durerile Mele, iar Eu vă mângâi pentru truda voastră cu Mine. Vouă vă trebuie bucurie, fiilor, că vremea este grea, și crucea Mea este multă, și cu voi o port între cer și pământ. Vă mângâi cu cerul și vă bucur, și îl rog pe poporul cuvântului Meu să vă bucure și el și să se bucure și el bucurându-vă pe voi, și să aibă în el gândul Meu, căci cei ce au fost și n-au mai stat, și cei ce au venit și au plecat, aceia n-au avut gândul la Dumnezeu și nu M-au mai așteptat, și au plecat. Așteptarea înseamnă să se pregătească pentru venirea Mea tot cel ce vine să se așeze să bea din izvorul cuvântului Meu. Amin. Bătrânul Simeon, cel care M-a primit pe Mine în brațe la templu după patruzeci de zile de la nașterea Mea din Fecioară, M-a așteptat mult. O, cât M-a așteptat să vin! Iar când am venit, el s-a ușurat de așteptare și s-a dus ca să Mă aștepte și în cer așa cum M-a așteptat și pe pământ.

Mare frumusețe cerească este în omul care Mă așteaptă pe Mine să vin. Mare așteptare și mare pregătire este în omul cel frumos prin așteptarea Mea. Așa să Mă aștepți și tu, poporul Meu, și să Mă mângâi întru venirea Mea la tine, că Eu vin mereu și te pregătesc și te înnoiesc și te bucur ca să-ți dau putere să te faci bucuria Mea, căci duhul bucuriei este putere de duh și de suflet și de trup în cel care are de la Domnul duhul păcii și al bucuriei. Așa să Mă aștepți, poporul Meu, și să oftezi cu bucurie, fiule, de dorul venirii Mele, și să te ușurezi prin venirea Mea la tine și să te prindă fiori uitându-te la cer și așteptându-Mă să vin, și Eu voi veni și te voi mângâia și te voi ușura de așteptarea Mea când voi veni. O, să nu fugi din calea venirii Mele, ci să fii fierbinte la dor și la așteptare, căci așteptarea înseamnă pregătire mare, fiule. Cei ce au plecat nu M-au mai așteptat, și au plecat să caute altă mângâiere, dar cea mai mare mângâiere pentru cei de pe pământ este în cei ce Mă așteaptă pe Mine neostenind în așteptare. Amin.

O, dacă ar vrea omul cel pribeag să guste din plin din duhul așteptării Mele, atunci ar vedea și ar fugi de minciuna și de deșertăciunea din care-și hrănește sufletul. Eu de aceea Îmi împrăștii vestea cuvântului Meu în lung și în lat. Mi-e milă de pribegia omului, și văd în el dor de fericire, dor de izbăvire, și dau să ies în calea lui cu calea izbăvirii. Întunericul însă a pătruns peste tot, și n-are omul unde să mai fugă de el, și iată-Mă că vin și brăzdez cu lumina Mea întunericul, ca să ajung la inima omului și să-i dau mâna și să-l scot și să-i spun de Mine și să-i arăt fructul vieții, capătul dorului omului, dorul fericirii, căci omul dorește și nu știe unde este acest fruct. Duhul așteptării Mele se face dor fierbinte în omul care află de Mine, Cel viu în vecii vecilor, și dorul se face gătire în el, și el se apropie cu dor de fructul așteptării lui, de ziua venirii Mele, ziua când Eu voi fi pe pământ cu toți cei ce M-au așteptat și Mă așteaptă să vin.

Iată, de șapte mii de ani omul n-a știut să Mă aștepte, căci a făcut altceva. Omul care a pierdut umilința cu greu o mai află iar, cu greu mai ia din ea spre folosul vieții lui. L-am făcut la început pe om, iar apoi am poruncit pământului să rodească, și omul să lucreze pământul pentru rod. Aceasta i-am spus omului să facă, și i-am spus să se bucure cu această bucurie și să stea umilit așteptându-Mă, dar omul n-a mai lucrat în el bucuria așteptării Mele, și a trudit sub păcat și s-a întristat sub păcat, căci păcatul l-a ținut rob, iar lipsa umilinței creștea în om, și crește mereu până azi. Și iată, a trebuit să vin Eu, și am venit și i-am arătat omului viața Mea ca s-o urmeze și să intre întru Mine, ca să-l ridic prin viața Mea în el. El însă cu greu trage spre umilință, și iarăși Eu am venit, și vin în mare lumină, lucrând și brăzdând cu lumina Mea

întinericul de pe pământ și din om, ca să ajung cu dorul vieții veșnice la inima omului, și să-l simtă omul, și să-i simtă gustul și fructul, capătul dorului omului.

Te caut, omule, și iar te caut, și tu nu te lași găsit. Umblu pe pământ după tine, și tu nu mai iubești viața din care ai fost făcut. La facerea ta am pus în tine vorbirea cu Dumnezeu. Cuvântul Meu l-am pus în tine, și am vorbit cu tine și ai știut ca Mine, dar azi înveți și iar înveți, și nu mai știi vorbi, că nu iei de la Mine și nu Mă mai auzi când grăiesc peste tine. O, cât de mult ai murit! Dar Eu te strig ca să înviezi și să simți gustul cel dintâi, gustul vieții veșnice, gustul învierii. Auzi tu glasul Meu? Poruncesc servilor Mei de pe pământ să-ți dea strigarea Mea, că a venit vremea să auzi și să te ridici să Mă aștepti. Să știi că morții din morminte aud și se ridică. Să știi că cei din cer se strâng și Mă ascultă când grăiesc. Auzi-Mă și tu, cel de pe pământ, și lasă-ți pașii după Mine, ca să te înțeleptesc, că ți-ai pierdut înțelepciunea cea de la Mine și nu mai știi să crezi în Mine. Te-ai învățat să crezi în omul cel mincinos care te-a dezbrăcat de darul credinței sfinte, și nu mai știi să crezi în Mine, și stai fugăr pe pământ și fără de cărare. Bat la inima ta, ca să deschizi și să Mă vezi că am venit după tine ca să suflu din nou peste tine, ca să fac din nou ființa ta. Glasul minții tale e străin de Mine, iar tu faci tot ce-ți dă mintea ta să faci, numai pe Dumnezeu nu mai știi să-L faci.

Am venit să fac din nou ființa ta. Cu cele din rai Mă țin după tine, fiule pierdut. Bucură-Mă, că am venit să te bucur cu duhul bucuriei sfinte și să-ți dau duh de curăție, ca să crezi în Mine, nu în tine, nu în om, nu în cele ce a scos omul ca să se fâlească împotriva Mea. Omul te învață credința lui de la care nimic nu capeți decât minciună, și pedeapsă apoi. Dar Eu te chem ca să-ți dau din nou viața cea veșnică peste care tu ai călcat atâta vreme. Graiul Meu cu tine este adevăr, iar alt adevăr nu mai este. Iată apa râului vieții! Ia și te spală cu ea în urechi, ca să Mă auzi apoi. Spală-ți și ochii, ca să vezi venirea Mea la tine. Spală-te peste tot înăuntrul tău, ca să găsesc curat în tine și să intru cu înțelepciunea Mea, căci la facerea ta am pus în tine vorbirea cu Dumnezeu, cuvântul Meu l-am pus în tine, și am vorbit cu tine, și ai știut de la Mine și ai vorbit cu Dumnezeu, și Dumnezeu, cu tine. Mă țin cu apă după tine. Ia și bea în pustiul cel fără apă. Ia, că dacă nu bei te usuci. Ia apă și bea, că ești uscat. Eu sunt Cel ce pot să fac din uscat verde, căci apa aceasta este apă vie, și cine bea se face viu și se dă lui Dumnezeu.

N-am venit din cer să te judec. Am venit să te ajut ca să scapi de judecată. Am venit să te chem din noapte și să te fac fiu al zilei, fiu al științei sfinte. Ieși înaintea Mea și Mă ia în tine, ca să fac din tine averea Mea și casa venirii Mele, omule care ai uitat pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, fiilor cu care Eu fac sfat pe pământ pentru învierea omului! O, tată, o, copilași, toți oamenii caută trupului vindecare, nu sufletului, dar trupul suferă după sufletul din el, sufletul care nu caută vindecare de la Dumnezeu.

O, fiilor, învățați bine numele Meu. Numai un cuvânt trebuie să știți voi, și să-l faceți faptă peste voi; numai un cuvânt, fiilor, numai unul: Hristos. Amin, amin, amin. El poartă în el tot ce trebuie să știe și să facă și să aibă omul cel din Mine născut, omul care Mă mărturisește pe Mine de Tată, prin asemănarea lui cu Mine. Amin.

Fiilor, am grăit cu omul. Am ieșit în întâmpinarea omului. I-am adus aminte de Mine și am bătut ca să-Mi deschidă omul. Și mulți Îmi vor deschide, căci Eu de aceea am venit. Am venit ca să-i adun pe cei ce sunt ai Mei și să-i fac să Mă lucreze în ei după voia Mea, după adevăr, ca să știe apoi ce este adevărul. Nici un om nu știe ce este adevărul decât omul care-Mi dă Mie înfățișare în el după voile Mele cele sfinte. Amin. De aceea am venit. Am venit să-i adun pe cei ce sunt ai Mei după adevăr, pe cei ce Mă așteaptă să vin la ei. Mare frumusețe este în cei ce Mă așteaptă pe Mine să vin. Așa să Mă aștepti tu, poporul Meu, și să fii frumos prin așteptarea Mea și să Mă mângâi întru venirea Mea la tine. Așa să Mă aștepti să vin, și să te prindă fiori și să oftezi cu dor de dorul venirii Mele și să te ușurezi prin venirea Mea la tine, căci Eu vin, și mereu vin, și te mângâi și te ușurez de așteptarea Mea când vin.

Omul cel pribeag gustă cu greu din venirea Mea la tine, căci el este înveninat de gustul cel amar al minciunii, gust căruia îi zice dulce, de vreme ce el nu cunoaște gustul cel dulce al venirii Mele la tine, dar tu să știi bine numele Meu și cuvântul lui. Numai un cuvânt să știi tu, numai unul, poporul Meu micuț, numai unul: Hristos. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor de la iesle, luați din duhul bucuriei cu care M-am făcut azi sărbătoare la voi, sărbătorea Mea cea de acum două mii de ani când Eu M-am dus la templu în brațele mamei Mele, prunc, ca să-l slobozesc de așteptare pe bătrânul Simeon, care M-a așteptat atâta timp să vin. Am făcut din voi leac pentru durerile venirii Mele. Iarbă de leac este cuvântul venirii Mele la voi pentru cei ce-l iau să și-l pună pe rane spre folosul Meu, și oricine vă va întinde vouă fie și un pahar de apă rece fiindcă sunteți ai lui Hristos, adevărat grăiesc că își va lua răsplata. Amin. Iar Eu voi împlini prin voi lucrare de rai pe pământ și viață de nou Ierusalim, pământ nou și cer nou spre bucuria sfinților care așteaptă suspinând cu dor viața cea veșnică pe pământ și venirea lor cu ea, pentru bucuria după care ei suspină așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu, fiii cei din urmă ai lui Dumnezeu, fiii venirii Mele, cu care Eu lucrez venirea Mea cu sfinții pe pământ, venirea Mea și viața cea de veci pe pământ cu oamenii. Amin, amin, amin.

Vă dau, fiilor, să duceți vestea cea de mângâiere pentru păstorul Daniel, care s-a dus iar pe unde a mai fost trimis de Mine, și îl rog să nu se mârșăiească pentru oboseală. Eu îl întăresc și îl înțeleptesc și îl fac frumos și îl oțlesc, căci aurul băgat în foc iese frumos și ia formă prin mâna celui ce lucrează peste vase de aur. Dați-i veste de mângâiere și de binecuvântare în lucrare, căci ducerea lui acolo unde este acum, este o lucrare, fiilor, ca să se ducă iar pe unde a mai fost trimis în slujba pentru lucrul Meu apoi. Tot așa și acum, ca să Mă vestesc Eu cu venirea Mea peste tot și să fiu numit peste tot prin lucrarea cuvântului Meu care mărturisește din loc în loc, ca să anunț venirea Mea și să adun din loc în loc câte un pic de rod, să am ce plată să-i dau omului care își întinde mâna pentru ostenele Mele. Amin, amin, amin.

02/15-02-2000